

Soens menu bestemmer dens mælkeydelse

Fokus: En so fravænner mange og flotte grise, når den fodres med et foder, der overholder næringsstofnormerne.

Konklusion

Mælkeydelsen var for lav, når kornets proteinindhold afveg fra landsgennemsnittet, og der manglede ekstra tilsætning af syntetiske aminosyrer i mineraler, der anvendes i vådfoder.

Af Dorthe Poulsgård Frandsen, seniorkonsulent

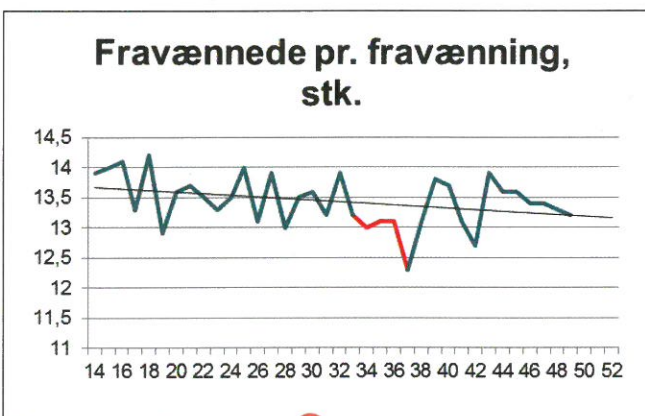
Seges Svineproduktion fulgte tre veldrevne besætninger igennem et halvt år. Fokus blev sat på følgende:

- I: Soen klar til faring og efterfølgende diegivning.
- II: Færre dødfødte ved hjælp af ændrede fodertidspunkter.
- III: Håndtering af små og svage grise lige efter faring.
- IV: Sofoderets kvalitet og næringsstofindhold.
- V: Udfordring af soens pasningsevne.

Denne artikel sætter fokus på den diegivende so og det foder, den får serveret i farestalden

En god mælkeydelse kræver, at soens foder er af god kvalitet og indeholder de ønskede næringsstoffer. I to ud af tre besætninger viste det sig at være en udfordring at få næringsstofferne frem til søerne.

I besætning A var det sidste korn i siloen fra høsten 2016 under mistanke for at indeholde toksiner, da der pludselig var mange kastninger i drægtighedsstalden. Besætningen

Antal fravænnede grise pr. fravænning i besætning C i perioden uge 14 til 50 i 2017. Det røde stykke på kurven viser perioden, hvor det nye korn med lavt proteinindhold indgik i sofoderet.

fik hurtigt indkøbt nyt og bedre korn, hvorefter der ikke kom flere kastninger. Søernes mælkeydelse blev også bedre.

Sofoderet i besætning A blev analyseret for indhold af næringstoffer. Fokus var på diegivningsfoderets indhold af råprotein samt aminosyrer. Analyserne viste et underindhold af lysin på 17 pct. og

et underindhold på 12 pct. på methionin. Kun en lille del af underindholdet af de fordøjelige aminosyrer kunne tilskrives, at der var iblandet 5,2 pct. mineralsk forblending mod en forventet iblandingsprocent på 5,5 pct.

Leverandøren af de mineralske foderblandinger vidste, at søerne blev fodret med vådfoder. Derfor var det forventeligt, at de automatisk korrigerede for det fermenteringstab, som de syntetiske aminosyrer bliver underlagt, når de kommer i et vådfoderanlæg. Der sker et fermenteringstab for aminosyrerne lysin og treonin, men ikke for methionin. Efter resultatet af foderanalyserne blev der i første omgang tilsat en HACCP-registreret syre til vådfoderet for at reducere fermenteringen. Efterfølgende blev der lavet en korrektion med hensyn

til indholdet af syntetiske aminosyrer i den mineralske foderblanding til både de diegivende og de drægtige søer.

For at minimere tabet af kunstige aminosyrer i vådfoderstrengene forsøgte besætning A at lave det eksisterende vådfoderanlæg om til envejsfodring i farestaldene. Det lykkedes desværre ikke at få det tekniske på plads, så fodringen blev meget ustabil, og anlægget gik i alarm mange gange dagligt. Denne ustabile fodring havde en stor negativ betydning for søernes mælkeydelse, og derfor blev vådfoderanlægget kodet tilbage til det oprindelige udgangspunkt.

I forbindelse med høsten 2017 fik besætning C optimeret sofoderet, så det passede til det gennemsnitlige indhold af protein i kornet anno 2017. Da høsten var i hus, blev kornet i besætning C analyseret, og her viste det sig ganske overraskende, at kornet havde et proteinindhold, der lå fire til fem procentenheder under landsgennemsnittet. I farestalden var konsekvensen, at personalet havde svært ved at få søerne til at malke optimalt, og søernes egen fravænning faldt. Da foderoptimeringerne blev korrigeret, skete der også markante ændringer i farestalden, og søerne kunne igen passe det normale antal grise (se figur).

Fakta

- Diegivningsfoderet skal indeholde minimum 118 gram fordøjeligt protein, 7,7 gram fordøjeligt lysin og 2,4 gram fordøjeligt methionin pr. FE. Fodres søerne med vådfoder, skal indholdet af tilsat lysin og treonin være 5 til 10 pct. højere for at imødegå det fermenteringstab, der sker i vådfoderstrengene.

